

СТУДІЯ

В цьому номері:

Саша Годіна

Свято на честь маестро

21 листопада в актовій залі ХДУ відбувся концерт, присвячений 65-річчю Святослава Леонтіївича Марцинковського - професора, Заслуженого працівника культури України, художнього керівника та диригента симфонічного оркестру ХДУ.

Народний ансамбль танцю «Сузір'я», ансамбль гітаристів, ансамбль скрипалів, ансамбль сучасного танцю «Інсайт», ансамбль флейтистів, чоловічий вокальний ансамбль "Vox & Go", народний ансамбль танцю "Чубарики" – всі вони завітали, аби привітати Святослава Леонтіївича з ювілеєм.

Завідувач кафедри образотворчого мистецтва і дизайну, професор Володимир Чуприна, до речі, подарував імениннику чудову картину. Також привітати винуватця свята прийшли перший проректор Олександр Співаковський, проректор з наукової роботи Валентина Федяєва, проректор з соціально-гуманітарної та науково-педагогічної роботи та Сергій Кузнєцов. Олександр Воло-

димирович сказав, що існує єдине влучне слово, яким би можна було охарактеризувати Святослава Леонтіївича – маестро, і побажав від усього ректорату ще років 40 бачити його здоровим і щасливим.

Цього дня симфонічний оркестр ХДУ грав, але під проводом учнів Святослава Леонтіївича. Вперше без диригента був виконаний твір, солістами якого були дві скрипки. До речі, минулого року симфонічний оркестр ХДУ святкував свій 10-річний ювілей, а регіональний конкурс «Музична Таврія» був створений саме за ініціативи маестро.

Святослав Леонтіївич є автором монографії та навчальних посібників, Лауреатом премії імені М.Лисенка (1998 р.) та імені М.Смотрицького (1999 р.), переможцем різноманітних педагогічних конкурсів, неодноразово нагороджувався дипломами Міністерства культури України, в 2006 році почесною відзнакою Кабінету Міністрів України.

Ми приєднуємось до всіх привітань та дуже пишаємось, що в нашому університеті викладає така талановита і прекрасна людина.

Катерина Пономаренко

Мовна дискусія відбулася!

24 листопада відбувся довгоочікуваний для студентів 361-ої групи круглий стіл з теми "Українська мова у ЗМІ: бути чи не бути?". Організатором заходу була асистент кафедри української мови та соціолінгвістики Яна Гаврилова, яка поставилася до цього дуже відповідально та з особистою зацікавленістю (що передалося й студентам).

Готувалися ми до такої серйозної дискусії не день і не два, а десь протягом місяця, підбираючи цікаву й дотичну до теми інформацію. На одному із занять ми з Яною Леонідівною провели цікаву роботу зі стікерами - кожний писав, використання якої мови в ЗМІ він підтримує і чому. Потім викладачка наголосила на основних тезах, які мали допомогти нам під час круглого столу.

Подивитися, як дискутують студенти-журналісти, прийшла завкафедри української мови та соціолінгвістики Галина Миколаївна Гайдученко, яка теж взяла участь в обговоренні. Загалом наша дискусія отрималася жвавою та цікавою для всіх присутніх. Ми порушили проблему двомовності в різних видах ЗМІ: на телебаченні, в радіомовленні, в газетах, в медіапросторі; проаналізували роботу деяких каналів, подивилися деякі відеоролики. На жаль, однієї пари балакучим журналістам не вистачило. Проте ми змушені були "закруглитися" і поступитися тим, у кого була пара в цій аудиторії за розкладом.

Прийємна новина: участь в круглому столі неминуче вплине на залік студентів :)

“Прийде час, що ми той камінь поставимо...”

«Два кольори мої, два кольори» — це слова з пісні, котра вже встигла стати народною. Не всім, однак, відомо, що її автором є поет Дмитро Павличко. Його справедливо називають одним із найталановитіших літераторів та найбільш самовідданих громадсько-політичних діячів II пол. XX ст. Тож не дивно, що приїзд Дмитра Васильовича до нашого міста став святом як для шанувальників творчості поета, так і для бажаючих просто поспілкуватись із напрочуд цікавою людиною.

Довгоочікувана зустріч відбулася 15 листопада в будинку-музеї ім. Б. Лавренюва. Просторий та затишний зал був ущент заповнений представниками сучасної еліти Херсону — поетами й культурними діячами південного краю, журналістами, працівниками закладів освіти, та, звичайно, викладачами й студентами нашого вузу. Ясна річ, гість прямував до свого столу під акомпанемент гучних оплесків.

Незважаючи на поважний вік, Дмитро Васильович відмовився від підготовлених для нього стільця й мікрофона: «Хай стоїть збоку...», — та провів свій двогодинний виступ стоячи, ніби таким чином бажав ви-

словити повагу до всіх присутніх.

Поет відвідав Херсон, аби переконатися, що в місті є ті, хто хоче і може навести суспільний лад як на рівні регіональному, такі і загальнодержавному, бо нині все більше молодих людей розчаровуються у владі: ким би вона не була представлена, здається, що її дії не принесуть очікуваних результатів. Однією з причин безладу в країні Павличко назвав відсутність єдиної цілісної опозиції: «У нас повинна бути єдина сила, яка може стояти на захисті «української України».

Поет все життя проніс віру у те майбутнє, котрого наш народ прагнув ще споконвіку: «І я є подібний до Сізіфа: я весь час думаю, що камінь я вже викотив (не сам — з людьми), що він уже нагорі... Я встаю рано, дивлюсь — він внизу! Я знову починаю. Слава Богу, що не сам... І я приїхав сюди, щоб відчутти, що я — не сам!» Навіть до міста завітав не сам, а з двома комплектами десятичного зібрання своїх творів, які подарував ХАНО (Херсонська академія неперервної

освіти, колишній РІПО) та Обласній бібліотеці ім. О. Гончара. Бо ніхто інший розповсюджувати ці десяти томники по українських бібліотеках «не спромігся» — такі трагічні реалії нашого сьогодення.

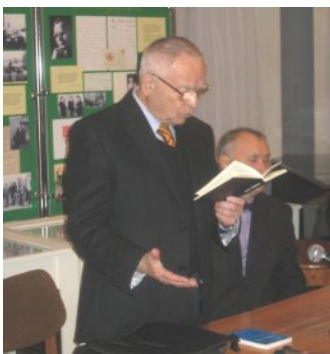
Виступ завершився на оптимістичній ноті: «І я думаю, прийде той час, що ми той камінь поставимо, і він стоятиме на тому місці, на якому має бути». Хочеться вірити, що в Україні чимало людей, які поділяють думку Дмитра Павличка. І я сподіваюсь, що серед цих людей — ми.

Від редакції:

Присмно вражені зустріччю із Дмитром Павличком, ми не забуваємо і про нашого улюбленого поета - Василя Загороднюка - який теж був присутній там.

Василь Степанович сидів попереду і уважно слухав. Треба сказати, що й Павличко впізнав нашого Василя, адже вони вже бачились і співпрацювали раніше.

Як бачимо, Василь-мандрівник не завершує свої мандрівницької діяльності, а продовжує з'являтися в усіх усьодах, неначе кмітливий Спайдермен. Хтозна, може, наступного разу він буде в костюмі... Про це читайте в наступній "Студії"!)

Саша Капон

Ботанstyle

Не важно – жінчина ти или мужчина, а зтим всем ты пользуешься точно (или по крайней мере должен пользоваться): дезодоранты и антиперсперанты, духи и одеколонь. Но знаешь ли ты разницу, например, между туалетной и парфюмированной водой? Нет? Тогда читай дальше!

Сначала поговорим о парфюмерии. В основном все ее виды состоят из ароматического концентрата, спирта и воды. Различие только в соотношении этих ингредиентов. Чаще всего производители парфюмерии выпускают каждый аромат в нескольких вариантах:

Духи - Perfume (англ.). Самый доро-

гостоящий, самый стойкий и самый концентрированный вид парфюмерии. Рекомендуются использовать в холодные времена года и вечером. У духов интенсивно выражены конечные ноты - шлейфовые. Духи сохраняют аромат на протяжении 4-6 часов. К тому же духи редко имеют пульверизатор и по этой причине расходуются медленнее.

Туалетные духи или Парфюмированная вода - Eau De Parfum (EDP). «Дневные духи», находятся между духами и туалетной водой по концентрации ароматических компонентов. Сильно выражено «сердце» аромата и намного слабее конечные - шлейфовые ноты. Сохраняет аромат на протяжении 4-5 часов; можно наносить на кожу и одежду, но не на шелк, мех или жемчуг. Парфюмированная вода в основном

выпускается в флаконе с пульверизатором, что очень удобно.

Туалетная вода - Eau De Toilette (EDT). Воздушный вид парфюмерии, в котором насыщеннее всего доносятся средние и верхние ноты, а шлейфовые чувствуются слегка. Аромат сохраняется в течение 2-4 часов. Подходит для использования на протяжении всего дня при жарком климате или активном отдыхе. Мужская парфюмерия практически вся представлена туалетными водами. Минусы — ее приходится больше расходовать, так как стойкость не настолько хороша (не более 2—3 часов!), а запах менее интересен. Однако есть и плюсы: доступная цена, разнообразие форматов (как правило, 30, 50, 75, 100 мл), удобство в использовании (чаще всего спрей).

То хто ж нам брат?

Потрапляння Юлії Тимошенко до в'язниці, і, як результат, погіршення ставлення керівників Євросоюзу до України нашо-ехує на роздуми про вектор розвитку країни. Все ж таки європейська інтеграція чи братерство з Росією? Наші політики, напевно, забули закінчення приказки "За двома зайцями пожене-ся..."

І взагалі — що хорошого для нас зробив «братський народ» окрім того, що постійно хотів надягти на нас ярмо і стерти з історії будь-які згадки про самостійність України? Слава Богу, завдяки все новим і новим свідченням з'являється більше причин для гордості. Усілякі теорії про верховенство Росії, про її первісність — не більше, ніж результат фантазій радянських істориків.

Ефективності промивання мозку істориками можна позаздрити — досить у великій кількості людей (як в Україні, так і в Росії) склалося враження, що Україна наша є однією з областей Російської Федерації. І насамперед самим українцям по-

трібно зрозуміти, що то все була фікція, переписування історії. І на заяви, що в часи «радянщини» було, що їсти, що одягнути, і взагалі все було супер-пупер, можна сказати, що те враження раю було просто-напросто нав'яне людям.

Що саме було хорошого — догматичність комунізму, відсутність інших думок? Чи ви згодні, щоб до Вас ставились як до худоби, готові проміняти розумову свободу на задоволення фізіологічних потреб? Зате саме таким народом найлегше управляти.

Ми не були братами. І не будемо — у більшості росіян закладено в підсвідомості, що Україна — це частинка Росії, що рано чи пізно приєднається. Тільки незрозуміло, навіщо це потрібно «трьохкопировим».

Але тепер і не має впевненості, чи ми потрібні комусь в Європі? Та й не було — наприклад, зона вільної торгівлі особисто мною розцінювалася як смерть українським аграріям і створення для Європейського ринку, так би мовити, кошика, куди можна скинути непотріб, але безкоштов-

но викидати не хочеться. Та й правлячі кола нашої країни, напевно, самі не знають, куди наша країна має рухатися. Та й самі жителі не знають.

І якщо проводити всеукраїнське опитування щодо векторності розвитку країни, то ні російський, ні європейський напрямки не будуть переважати. І це все через історію — Східна Україна звикла бути під гнітом Російської імперії, і їм по духу той народ більш близький. На відміну від «європейської» Західної України, на яку впливали єврокраїни.

Якщо чесно, то особисто я не знаю, куди нам потрібно рухатися. В будь-якому разі невизначеність керівництва нашої країни не подобається ні одним, ні іншим. Можливо, нас ніде не чекають, тому що ми нікуди не йдемо, а стоїмо на роздоріжжі???

Березнева Кет

УНІВЕРЧИК

ХДУ продакшн представляє

Як відомо, нещодавно студенти відсвяткували своє «професійне» свято – день Студента. Закладаюся, що всі кафе в районі ХДУ добре підзаробили 17 листопада =) Проте у студентів нашого університету цього дня був запланований ще один захід – перегляд конкурсних робіт щорічного кінофесту.

У ККЗ «Ювілейна» зібралось чимало бажаючих подивитися ролики, тим паче, ХДУ як одна велика родина – всі один одного знають. А ще, мабуть, з тієї причини, що білет на кінофестиваль коштує не багато не мало 5 гривень, які студенти чесно заплатили своїм культургам.

Ректор університету жартував, що день Студента справжній студент повинен проводити в бібліотеці. Та чи знав він, що сумлінні ФФЖешники 261 та 361 групи саме так і зробили, а тому жарт Олега Мішукова для них не дуже вдався.

Аматорські фільми молодих та гарячих студентів були різними. Деякі конкурсанти взяли за мету попу-

ляризувати ХДУ або свій факультет, інші керувалися вічними цінностями, але все ж не оминули тему студентства. До речі, такий фестиваль проводиться вже 14 раз поспіль, і має неабиякий успіх.

Отже, після останнього фільму настав час нагородити переможців. Нарешті оголосили найкращий аудіоролик (нагадаємо: кожний факультет записав привітання зі свя-

том, оцінити яке можна було за допомогою онлайн-голосування в контакті). І хто б ви думали переміг? Так, абсолютно правильно – ФФЖ!

Все-таки не дарма Осік працював діджеєм і створював свої треки. Нарешті його навички принесли реальні результати!

Що стосується конкурсних робіт, то 3 місце отримав Факультет культури та мистецтв, 2 - Факультет іноземної філології спільно з Факультетом перекладознавства, 1 - новоутворений Факультет природознавства, здоров'я людини і туризму. Ви спитаєте, чому серед переможців немає Факультету філології та журналістики? Хороше питання. По-перше, не всі епізоди нашого фільму пропустила цензура (повну "гарячу" версію дивіться в контакті), а, по-друге, як виявилось, магія Кокомена не діє на Олега Васильовича та Сергія Кузнєцова! Хто ж знав, що їх психіка виявиться такою стійкою. Проте ми вважаємо, що наш фільм був на фоні інших не гірший, навіть набагато кращий за деякі. Головне, що ми гідно захистили честь нашого улюбленого факультету. Слава ХДУ! ФФЖ слава!

“Когда мы были молодыми...”

От редакции: Редакционный коллектив газеты «Студия» представляет вниманию читателей не только материалы студенток специальности «Журналистика», но и первые пробы пера тех, кто пока еще не учится на нашем факультете, но вскоре может пополнить ряды журналистов ХГУ. Сегодня представляем вам статью Влада Григорьева – студента 3 курса лицея при ХГУ (а именно ЖМО – класса журналистики и международных отношений, специальность – журналистика).

Совсем недавно люди были другого представления о молодёжи. Дескать, «молодое поколение, которое идёт в шаг со временем». Что происходит сейчас? Собственно, ничего не изменилось – молодые до сих пор лучше умеют и знают всё, что появилось в их время. Просто добавились новые аспекты поведения. К примеру, теперь вредные привычки не просто дань моде, а визитная карточка каждого «уважающего себя» подростка, а иначе как без этого? «Ты не куришь, не пьёшь и не употребляешь? Ну и кто ты после этого?» Да, сейчас тинэйджеров, которые отказываются приносить дань мнимой моде вредных привычек и ведущих здоровый образ жизни, кроме взрослых никто и не похвалит. Таких местные «модники» не уважают, считают «низшими» и презирают. Много жизненных ситуаций, где имели место угнетения, оскорбления и порой даже рукоприкладство, связаны как раз с этим конфликтом двух «течений». Так отчего же повелось так?

Всегда считалось, что перенимать привычки взрослых – это озна-

чает приобщиться к этому числу, будто ты «вмиг повзрослел». Правильным будет считать это мнение ошибочным, так как именно в подростковом возрасте человек наиболее восприимчив к болезням и негативным факторам. Но, как ни стараются соцслужбы, психологи и родители отводить своих чад от вредных привычек, у них ничего не получается.

В наше время девушки и юноши не знают, чем заняться (в прямом смысле).

Одни сразу после школы идут за угол, и курят, пьют; другие – на улице гуляют с утра до вечера, только некоторые посещают различные кружки и секции.

Если пройти по улице после 21:00 или даже раньше, можно увидеть молодых девушек, которые стоят и ждут, пока на них обратят внимание. Часто после таких обращений внимания у родителей возникают проблемы. Как теперь помочь дочери? Она сама еще подросток, а уже беременна. Только на своих ошибках эти девушки понимают, что они сделали.

У мальчиков обычно другие вредные привычки: алкоголь и курение. Как известно из курса биологии, алкоголь и курение отрицательно влияют не на отдельные органы тела, а на весь организм в целом. У подростков возникают различные проблемы с развитием и созреванием, поскольку они еще не сформированы биологически.

Сейчас очень популярны дискотеки. Это хорошо – дети танцуют, отдыхают, но если бы это был только отдых! Почти в каждом развлекательном клубе не обходятся без наркотиков. Подросткам предлагают: «Попробуй: один раз – это ничего». Но этот «один раз» заканчивается обычно не одним разом, а превращается в образ жизни. Только старшие предлагают не только из-за того, что они такие добрые – угостили, а просто им надо на что-то жить. Вот и смотрят: впечатлитель-

Злободенно

Кого они родят? Как воспитают? И родят ли вообще?

ный, любопытный подросток — можно дать. Поэтому почти невозможно избавиться от наркомании, мошенничества в мире. К тому же наркоманы еще причиняют вред не только себе. Обычно они не могут себя контролировать, находясь под действием этого наркотика. Происходит большое количество нападений на малолетних, кражи, убийства и т.д.

Может быть, в этом виноваты не только дети, но и сами родители. Некоторые приведут в школу ребенка и думают, что из него сделают взрослого человека (личность). Они не проверяют уроки, не помогают детям, иногда даже не интересуются успехами своих детей.

Другие разрешают детям все, что те захотят. Нужна какая-то покупка — родители спонсируют, хочется погулять — отпускают. Но пройдет время, ребенок повзрослеет и поймет, что ничего делать сам не умеет, кроме как гулять, ему остается только жить за счет своих родителей. Но не все время будет так. Придет пора, и этим детям надо будет ухаживать, помогать своим родителям (например, в РФ это предусмотрено конституцией).

Хорошо, что все же много детей выбирают другой образ жизни, других друзей, посещают различные развлекательные кружки, спортивные секции.

Мне кажется, что каждый из нас должен в один день задать себе вопросы: «Что я сделал в своей жизни? Смогу ли я добиться чего-то в жизни? Могу ли я быть не только лидером компании друзей, но и найти работу, найти себя в жизни?»

Олимп в твоей голове

«Багыня!» - называет свою любимую женщину герой не безызвестного нам шоу. А ведь и вправду в каждой женщине живёт богиня, а порой и не одна. Не верите мне? Поверьте исследованиям об архетипах Карла Юнга и Дж. Ш. Бодлена.

Итак **Геба (Ювента)** — архетип вечной юности, - персонифицируется в женщинах, которые просто не умеют принимать свой возраст и стремятся обмануть судьбу и себя. Другая сложность этого архетипа заключается в том, что Ювента не хочет отвечать за свою жизнь и стремится найти кого-то (как правило, мужчину), кто позаботится о ней. Геба чувствует себя слишком юной, чтобы отстаивать свое мнение, и вдобавок она часто просто не знает, чего хочет. Геба просто идет вслед за толпой, не задумываясь о том, нужно ли ей это.

Афродита (Венера) — архетип женственности, чувственности и ощущения прекрасного. Это наиболее творческий женский архетип, пробуждает творческую, истинно женскую силу. Основная черта женщины-Афродиты — это ее неосознаваемая привлекательность для мужчин. Она излучает тепло, и обворожительность, даже если не имеет яркой внешности. Афродита живет по принципу «здесь и сейчас», она легка и часто беззаботна, дружелюбна, интересна разнообразием идей и ярких реакций.

Тихе (Тюхе, Фортуна) — архетип, в котором соединяются противоречивые желания безграничного контроля над своей и чужими жизнями, и абсолютное бесстрашие перед последствиями. Тихе довольно хороший манипулятор, может кого-то привлечь в свой круг общения, но если по какой-то причине человек становится ей неприятен, она мастерски делает так, чтобы сами обстоятельства и отношение окружающих не разрешили ему остаться на прежнем месте и в том же положении. Все эти логические действия обычно провоцируются мощным эмоциональным импульсом — из-за одного неверного шага подруги, небрежного слова или действия.

Немезида — как известно, боги-

ня возмездия, этот архетип можно охарактеризовать как архетипическую совесть. Мужчин Немезида воспринимает или как святых, или как лицемеров. Немезиде сложно построить отношения с мужчиной в силу своего стремления к абсолютному идеалу. Она боится прислушаться к своим чувствам, так как боится потерять контроль, а с ним и истину. Она стремится выбрать лучшего из лучших с помощью ума и поэтому, как правило, находит боль-

ше недостатков, чем достоинств.

Геката (Триодита) — этот архетип, возможно, наиболее связан с коллективным и индивидуальным бессознательным. Геката может заниматься экстремальными видами спорта или мистическими обрядами, ей интересно все необыкновенное и непонятное, иногда это даже пугает других. Как минимум, такая женщина увлекается астрологией и гороскопами.

Артемиды (Селена, Диана) — архетип силы духа. Артемиды довольно целенаправленна и всегда знает, чего хочет и, как правило, добивается своего, пусть даже войной. Женщина-Артемиды всегда ищет что-то новое. Главное для нее — постоянное чувство полной свободы.

Афина (Минерва) — архетип, символом которого является интеллект, стратегическое мышление и практицизм. Женщины с архетипом Афины не поддаются эмоциям и способны спокойно, рационально и практично решать конфликты, они также внутренне целостны.

Геста (Гестия, Веста) — в этом

архетипе целостность представлена максимально. Эта женщина имеет настолько развитый внутренний мир, что ей даже не нужно его выражать в достижении цели или карьеры, он есть и ей этого довольно. Для Гесты важен дом и уют, эта женщина — классическая домохозяйка, ей нравится создавать комфорт, в одиночестве она может погружаться в собственное мироустройство. Ее устраивают отношения, в которых четко распределены обязанности, она не интересуется делами мужчины и не имеет потребности в его участии в ее делах по дому.

Гера (Юнона) — противоречивый архетип. Такая женщина очень непостоянна, заигательна и ревнива, но в тот же время полностью зависит от того, состоит она в браке или нет. Женщина-Гера делает мужчину центром своего мира, если же такой возможности нет, она впадает в отчаяние. Гера живет замужеством — это все, что ей нужно, она больше никого не пускает в свою жизнь, даже дети для нее на втором плане. Она держится на расстоянии от окружающих и старается оградить от лишнего общения и своего избранника.

Деметра (Церера) — архетип всеобъемлющей заботы и постоянного тепла. Для женщины с ведущим архетипом Деметры способом реализации себя в жизни является забота и помощь другим. Если эта женщина становится матерью, то ее дети — это ее продолжение, она вкладывает в них то, что нужно им, иногда отождествляя себя с ребенком, становясь с ним одним целым. Мужчин Деметры не выбирает и редко влюбляется, а скорее относится к ним, как к мальчикам, которые нуждаются в ее помощи.

Персефона (Прозерпина) — архетип, который формирует личность под влиянием других людей. Женщина-Персефона может быть совсем разной, поскольку основной чертой этого архетипа является пассивность, податливость и покорность чужой мысли. В нашей культуре девочек нередко воспитывают как покорных и спокойных, поэтому этот архетип может легко развиваться в личности.

Під прицілом папарацци

Живучі серед людей, не можна бути байдужим до того, з чим стикаєшся щодня. Першим матеріалом цієї рубрики ми довели, що дивитися і бачити — різні речі. Як і обіцяли, продовжуємо публікацію помічених нами ХДУшних “сенсацій”.

Сенсація №1. Плагіат у прямому ефірі!

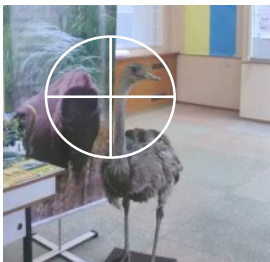
Ім'я Віктора Романченка, викладача Факультету фізичного виховання та спорту, вже стало відомим на всю Україну. Увійшовши на сьогодні у сімку найкращих співаків революційного Х-Фактора, він зайвий раз довів усім, що у засіках ХДУ ховаються-таки справжні таланти.

В одному з прямих ефірів він надзвичайно ефектно виконав легендарну композицію Queen, оточений 200 людей, так званою масовкою. Навряд чи постановників

можна звинуватити у плагіаті, але їм пощастило, що Джеймс Кемерон, режисер фільму “Аватар”, не дивиться СТБ.

Сенсація №2. А ВИ бачили страуса?

З достовірних джерел, а саме від Ігоря Цуркана, який в цьому році покинув філологів-журналістів і подався на кафедру туризму, стало відомо, що 22 листопада до ХДУ завітає... страус! З бажанням вступити до найпрестижнішого університету Херсона чи відправитися на екскурсію нашим

“Заповідником студентів” — допитливі студенти-журналісти вирішили з'ясувати самі. Інтерв'ю у винуватця ажіотажу взяти не вдалося, але його прес-секретарі люб'язно пояснили нам, що такий поважний гість лише частина виставки “Херсонщина туристична”, організованої Факультетом природознавства, здоров'я людини та туризму.

Сенсація №3. Василя Загороднюка переслідує шагнувальниця?

Коли Василь Степанович на парі розказував про країну Чухраїну, Кет вирішила скористатися підзорною тру-

бою, аби краще її роздивитися. Хоча всім зрозуміло, що насправді дивиться вона на самого оповідача =)

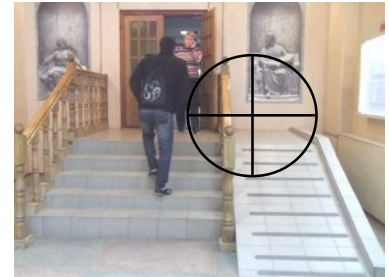
Аби встигати за Спритним Василем, їй доводиться бути вдвічі спритнішою, і навіть на парах не зводити з нього очей. А раптом телепортується до Чухраїни?

Сенсація №4. ХДУ крутіший за Хогвартс!

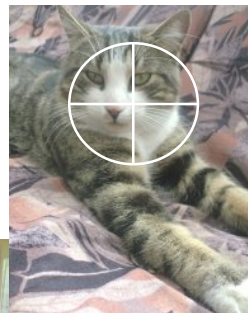
Якщо в “Гаррі Поттері” була таємна кімната, то в нашому університеті — таємні (вірніше — таємничі) сходи. Побачити це “диво” можна в головному корпусі. На перший погляд, сходи як сходи. Ось тільки незрозумілим є призначення тієї їх частини,

що знаходиться праворуч. Вона похила і виникає думка, що нею мають користуватися, наприклад, інваліди на візках, якщо опиняться в стінах ХДУ. Заговика лише в тому, що ця частина сходів відділена перилами, за якими ти і залишишся стояти, піднявшись по ній. Навіть філософ, зображений поруч, замислився над таким положенням речей...

Сенсація №5. Котика-ффжшника вкрали?

Герой попереднього випуску сенсацій знову був помічений на 4 поверсі ФФЖ, коли він хазяйновито обходив коридори своїх володінь. Спочатку він на-

магався сховатися від папарацци, але зрештою погодився попозувати на улюбленому диванчику. Втративши пильність лише на хвилину, ми стали свідками обурливої події: чоловік у формі охоронця грубо схопивши пухнастого ффжешника уніс його у невідомому напрямі. Більше котика ніхто не бачив...

P.S. Якщо бодай один наш читач посміхнувся, значить ми працювали не даремно. Шукачі сенсацій не покидають свою варту цілодобово. Ми вас ще здивуємо!

P.P.S. Під час верстки номера ми дізналися, що загадкові сходи в холі головного корпусу тепер без перил! Можливо, інформація про їх «безглуздість» дійшла до керівництва університету, і воно вирішило це непорозуміння виправити. А, можливо, це постарався хтось зі студентів. В будь-якому разі тепер ця ситуація “не тупікова”.

Ностальгія

Пусть берегам морским приснятся сны...
Я уйду, следы мои растают
С восходом солнца, провожая тень луны.
Прибои смоят их и ветры разметают.

Оставлю за собой песок и соль
Прибрежных вод и панораму лета,
И город вновь навяжет свою роль,
В которой ты холодная комета.

А мне тепло. Здесь вдох за счастье дан,
Я бриз ловлю в струящиеся ткани
Моих волос, и мыслей караван
Уйдет на юг, стерев земные грани.

О, как легко я исчерпала дни до дна,
Не пощадила ни единого момента.
Мне не вернуться в то ушедшее вчера,
Пусть даже в море была брошена монета.

Все в то же море - закулисье тайн веков.
Туда, где солнце, зарождаюсь, утопает
И обдаёт края безводных облаков
Своей искрой, что небеса испепеляет.

Таков закат... И быть всегда ему таким,
Не важно - я уйду, иль вдруг останусь.
Всегда купать ему янтарь светил
В топазных водах, пряча в тень свою усталость.

Не долговечна только память берегов.
Мои следы уже испещрены волною.
А я, из памяти уйдя, уйду из снов,
Оставив это все и все забрав с собою.

Ніна Кокуца

Світ без насильства

Мій улюблений світ – без насильства,
Без жорстокості, болю і зла,
Де народом заспівана пісня
Містить тільки хороші слова.

Мій улюблений світ – без насильства,
Де немає страждання й війни,
Де розквітла калина барвіста,
Й голосінь не почувш сумних.

Мій улюблений світ – це не казка,
А реальне щасливе життя,
Бо звільнивши наш світ від насильства,
Можна сміло йти в майбуття.

І коли на теренах країни
Без страждань заживе кожне місто,
Скажуть люди всієї країни:
«Україна – це світ без насильства».

СТУДІЯ №5(10) 25.11.11

Олеся Товсточуб

Не в меру

Не в меру лгу,
не в меру каюсь.
Я здесь иду,
а там теряюсь.

С людьми не в меру
и одинока.
Так мало веры,
так веры много.

Не в меру плачу,
смеюсь не в меру.
Со мной удача,
как с малOVEROM.

Со мной удача,
как с многовером.
Я не задача.
Я вся не в меру.

Галина Вишневская

Это я, говорите, милая?
Так посмейтесь над вашей ошибкою!
Каждый раз свою душу насилую,
По утрам одеваю улыбку я.

Это я, говорите, грубая?
Что вы, хвастатся не привычно мне.
Каблуками стучать в медных трубах,
Побывав в воде и сгорев в огне.

Это я говорите, гордая?
Оставляйте же в вашем страшном сне.
А любовь, пробежавшись аортами,
Прямо в сердце счастье вплеснула мне.

Это я, говорите, глупая?
Что ж не будем искать взаимности.
И вслепую мой разум щупая,
Удивляйтесь своей наивности.

Это я, говорите, слабая?
Вам-то, связанным, мне доказывать?
Только с кляпом во рту бессмысленно
За беспечность себя наказывать...

Это я, говорите, пошлая?
О прошу вас, не нужно святости!
Вы забыли про ваше прошлое?
Не хочу портить вашей радости.

Это я говорите, мертвая?
Не задался как диалог у нас...
Только в жизнь я ногтями сдертыми
Так вливаюсь, как будто в последний раз!

День Студента в бібліотеці

Зустріч професійного свята для «зразкових студентів ФФЖ», почалася, як то не дивно, у бібліотеці ім. О.Гончара. 17 листопада о 13.30 дерев'яні двері красназничого відділу люб'язно відкрили для 261 та 361 груп. Нарешті відбулася довгоочікувана ними лекція «Перші періодичні видання Херсонщини».

Неприємний момент (запізнення декількох людей і шарудіння стільцями) не в силах був зіпсувати заходу. Всі протягом години сиділи тихо, наче миші (навіть в час, відведений для запитань). Слухали з інтересом. Особливо ті, хто пише курсові роботи за цими газетами... Але й другий курс чудово розумів, що їх майбутня дослідницька робота цілком може бути пов'язана з цією темою (до речі, одразу з'явилося багато бажаних писати роботи на основі аналізу реклами в газетах).

Порадувала не лише добре підготовлена доповідь, а й застосування комп'ютерних технологій для наочності (за що величезна подяка головному бібліотекарю красназничого відділу Ганні Павлівні Мокрицькій та завідуючій відділом красназничих документів Олені Вікторівні Токовило).

Задоволення від заходу отримали і куратори груп - Ольга Віталіївна та Наталя Василівна. Вони з радістю прийняли запрошення до співпраці та обмінялися контактами з працівницями бібліотеки. Останні в свою чергу увагою не оминули і студентів, нагадавши про неорану ниву досліджень преси Херсонщини.

Загалом враження залишилися найприємніші. Студенти дякують організаторам і сподіваються, що й надалі кураторські години будуть не менш цікавими, корисними та вдалимими.

Засновник: 361 група
Головний редактор:
Катерина Пономаренко
<http://vkontakte.ru/id14443275/>

Заступник головного редактора: Галина Вишнеvsька
Художній редактор: Олександра Годіна

Гороскопчег

Олеся Товсточуб

Овни

У грудні багато чого залежить від уміння правильно розподілити час. На вас чекає безліч приємних нежданчиків. Початок важливих справ краще відкласти на кінець місяця.

Телець

Місяць обіцяє бути цікавим і напруженим. Важливо вчасно зрозуміти, що для вас найголовніше. Чим чіткіші будуть ваші цілі, тим легше їх досягти. У вас може зав'язатися роман зі старим другом чи приятелем.

Близнюки

Покладіться на допомогу оточуючих і пливіть за течією, а не відстоюйте свої принципи, бо останнє імовірно стане проти вас. Дуже скоро ви переконаєтесь, що праця минулих місяців не пройшла марно.

Рак

Протягом місяця ви зіштовхнетесь з підвищеним фізичним та моральним навантаженням, тому без підтримки вам не обійтись. Не починайте важливих справ у грудні, краще аналізуйте, плануйте, а трохи пізніше беріться за реалізацію проектів.

Леву

Основна сфера ваших зусиль – кар'єра і закріплення позицій у соціумі. У кінці року професійні починання обіцяють дати позитивний результат. Не забувайте бути тактовними з оточуючими людьми. З'їжте нарешті біляш!!

Діва

Грудень для вас - період реалізації задуманого. Хтось із вашого оточення може захотіти звалити на вас проблеми. Існує загроза перетворення особистого життя на мексиканський серіальчик.

Терези

Перша половина грудня перевірять вас на міцність, але вже в кінці місяця ви відчуєте себе людиною, коли вип'єте чаю. («Я випив чай і відчув себе людиною! (с) реклама»). В особистому житті все гуд.

Скорпіон

Грудень відкриє для вас нові можливості. Ви будете притягувати (за волосся =)) оточуючих своєю харизмою. Вдалий час для поїздок, мандрівок. Можна зганяти, наприклад, в Туніс. Готуйте курсову.

Стрілець

Вам доведеться боротися з власною шаленою натурою, стримувати дикі пориви і авантурні бажання. Можливо, у вашому житті з'являться колишні кохані. Подумайте, чи варто входити в одну й ту ж річку двічі?

Козеріг

Розпочинайте нові проекти, у вас все вийде. В кінці року дайте можливість своїм почуттям вирватися назовні, не тримаєте їх у собі - ви й так занадто довго обмежували себе у прояві емоцій.

Водолій

Зараз можна йти на певний ризик, втілювати в життя давно задумані плани. Дивуйте оточуючих, будьте оригінальні і непередбачувані - це приверне у ваше життя цікавих людей і принагідні пропозиції.

Риби

Грудень обіцяє бути вдалим, але повністю розслабитись вам не вдасться. Приймайте рішення обдумано. Придивіться до знайомих, можливо, з кимось у вас зав'яжуться серйозні стосунки.